

editorial

Brètols a Llagostera

El lamentable episodi de destrosses i atacs de la nit de Sant Joan a Llagostera ha posat al descobert una realitat que va més enllà d'aquest episodi puntual: l'existència d'una banda de brètols adolescents que actuen des de fa temps amb total impunitat i amb una creixent violència contra béns, persones i patrimoni comú. L'existència de bandes juvenils no és, desgraciadament, ni una novetat dels nostres temps ni un patrimoni exclusiu dels llagoste-

rens, però sí que, en aquest cas, s'ha detectat un cas amb els contorns molt definits: nois i noies en edat escolar amb una falta total de referents cívics que malmeten el municipi amb els seus capricis desbocats. Aquesta situació no pot continuar. Les autoritats municipals, amb la col·laboració dels veïns, i sobretot de les famílies d'aquest jovent, han d'actuar amb els mecanismes de suport social i pedagògic necessaris perquè no s'hagin de lamentar mals pitjors.

Ús i abús de la radiologia

La crida a la reflexió sobre l'ús excessiu que es fa d'algunes proves radiològiques feta pel centenar de radiòlegs que es van reunir divendres en unes jornades a l'Hospital de Santa Caterina de Salt és un acte de responsabilitat que les autoritats sanitàries i els mateixos professionals haurien de tenir en compte.

El cos humà és un organisme en equilibri que cal preservar globalment, i l'abús de proves radiològi-

ques, com ara els TC, poden acabar perdent per un costat, el derivat de les radiacions ionitzants que provoca, el que es guanya per la banda de la detecció de malalties. Tot i que els experts conclouen que actualment els beneficis dels TC superen de molt els perjudicis que comporten, la proposta del carnet radiològic és una idea a tenir en compte, ja que permetrà tenir un historial complet de cada pacient per poder saber quina càrrega de radiacions té acumulada.

sos possibles, existents avui en dia com anys enrere, de tota mena d'autoritats i autoritarismes.

Nosaltres només tenim la terra i el paisatge. Per tot això SOS Horta.

Que tremolin els bolígrafs abans de signar.

Que tremolin moltes consciències abans d'acceptar, recordem tots que nosaltres no hi serem sempre, però els nostres fets romandran en el temps.

Seran els nostres fills i els nostres néts els que els podran jutjar, expressant crítiques, tantes o més com les que sentim pels carrers, plens municipals o reunions.

SOS a tothom!

Abans de sentenciar Horta, veniu, coneixeu-la i estimeu-la, segur que ens entendreu. / M. CRISTINA MASIP. Horta de Sant Joan (Terra Alta).

la punxa d'en jap | JOAN ANTONI POCH

PSC-PSOE i democràcia

● Al Congrés dels Diputats la majoria de parlamentaris van votar a favor d'una proposició no de llei per aturar les obres del TAV entre Borrassà i Vilademuls i incorporar-hi diverses recomanacions per reduir l'impacte ambiental i el canvi de traçat d'aquesta infraestructura reclamat pel territori. És el segon cop que s'aprova una iniciativa similar al Congrés i una altra al Senat, i en totes tres ocasions el grup socialista ha quedat sol votant contra la iniciativa. La manca de cultura democràtica del nostre país queda clarament reflectida en l'actitud prepotent dels socia-

listes espanyols, això sí, amb la connivència dels socialistes catalans, és clar. Com pot ser que en un país democràtic el partit del govern es desentengui d'una iniciativa aprovada per la majoria parlamentària? Per molt que no m'agradi una decisió, si s'ha pres per majoria jo l'acato. Aquest és el principi de funcionament de la democràcia, no? Considero gravíssim i intolerable que en un estat de dret com el nostre el partit del govern, tot i que en teoria provinguí de la lluita democràtica contra el feixisme de Franco, actuï sense escoltar les decisions adoptades per majoria a les cambres parlamentàries i sense atendre el

clam del territori, com està passant amb aquest cas concret del TAV i, entre altres macroinfraestructures, amb la MAT, en què s'estan aplicant les lleis feixistes de declaració d'utilitat pública del temps de Primo de Rivera i Franco per expropiar terrenys a quatre duros i imposar-les contra la voluntat del territori. Els nostres «socialistes» sembla que pateixin la síndrome d'Estocolm: tants anys d'escolarització franquista, tard o d'hora acaben sortint a la llum i imposant-se, i ara resulta que en són els principals valedors! / MARIA TERESA TURIAS. Vilafant (Alt Empordà).

Política i esport

● [Resposta a l'article L'Escaire de Miquel Pairoli]

Benvolgut senyor:

No entenc gaire bé aquesta manera que teniu alguns periodistes i mitjans de comunicació de polititzar l'esport. Tant els d'aquí com els de fora d'aquí.

Estem en una democràcia i, si bé accepto la seva opinió, no la puc compartir de cap manera. Vostè té raó quan diu que hem vist partits de futbol sensacionals en aquesta competició de l'Eurocopa, però també Espanya ens ha fet emocionar i disfrutar com fa temps que no ho fèiem. Com a mínim a qui

agrada el futbol i prou!

Ignorar això és perdre de vista la realitat i, pitjor encara, desitjar que Rússia eliminés Espanya encara és més repel·lent.

La meua pregunta és: què guanyem els catalans amb això? De fet, jo sóc català, dels que en diuen de 7 generacions, i nacionalista (mai independentista), però, senyor meu, el futbol, el tennis, la fórmula 1, el motociclisme i d'altres són esports i no política i els qui avui lideren o destaquen en aquests esports tenen el meu total i absolut suport i respecte i vull que guanyin sempre i crec que aquest també es el desig de molts catalans. Li recomano, si m'ho permet, que miri el que passa en el terreny de joc i deixi estar la gent, són lliures i que facin el que vulguin i vesteixin com vulguin.

Quedi clar que jo no dic que tots hàgim de donar suport a Espanya, jo només li dic que polititzar l'esport, i en el seu cas el futbol, no ens porta a res, absolutament a res de tot el que ens manca a la nostra Catalunya. Què ens porta el desig que Espanya no guanyi?

Veig molt sovint que hi ha una tendència a veure més enllà d'un simple partit de futbol o que no ens faci gaire gràcia que un tennista reconegut i un pilot de F-1 guanyin les seves competicions, simplement per la seva tendència a donar suport a l'etern rival.

Si us plau, mireu l'esport com el que és i no deixem que s'hi emboliqui la política. / MARTÍ MASVIDAL. Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà).